

عنوان مقاله:

اثربخشی طرح واره درمانی بر روابط فرازناشویی و خشونت خانگی در زنان درگیر در طلاق عاطفی

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 23، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین کیایی راد - دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

رضا پاشا - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

پرویز عسگری - استاد، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

بهنام مکوندی - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش باهدف تعیین اثربخشی طرح واره درمانی بر روابط فرازناشویی و خشونت خانگی در زنان درگیر طلاق عاطفی انجام شد. این مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه‌های آزمایش و کنترل بود. جامعه پژوهش زنان درگیر در طلاق عاطفی مراجعه کننده به کلینیک های خدمات روان شناختی شهر دزفول در سال ۱۳۹۷ بودند که از میان آنان ۴۰ نفر با روش در دسترس انتخاب و با روش تصادفی در دو گروه مساوی (هر گروه ۲۰ نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۶ جلسه به مدت ۲ ماه طرح واره درمانی دریافت کرد و گروه کنترل در لیست انتظار برای آموزش قرار گرفت. داده ها با مقیاس‌های طلاق عاطفی (Gottman, ۱۹۹۵) و خشونت علیه زنان (Haj-Yahia, ۱۹۹۹) و نگرش به خیانت زناشویی (Whatley, ۲۰۱۲) جمع آوری و با روش تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر در نرم افزار SPSS-۲۴ تحلیل شدند. نتایج نشان داد که طرح واره درمانی بر کاهش روابط فرازناشویی و خشونت علیه زنان موثر است و این نتیجه در مرحله پیگیری پایدار بود ($P < 0/05$). با توجه به این یافته‌ها و تداوم اثر آن در مرحله پیگیری، استفاده از طرح‌واره درمانی برای کاهش روابط فرازناشویی و خشونت خانگی در زنان درگیر در طلاق عاطفی توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی:

طرح واره درمانی، طلاق عاطفی، خشونت خانگی، روابط فرازناشویی، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1588545>

